NÉPSZAVA

A MAGYAR SZABAD SZAKSZERVEZETEK LAPJA

84. évfolyam, 257. szám — ÁRA 50 FILLÉR — 1956. október 31, szerda

Szovjet kormánynyilatkozat a magyarországi alakulatainak visszavonásáról

Moszkvából jelenti a TASZSZ: A szovjet kormány szükségesnek tartotta, hogy nyilatkozatot tegyen a magyarországi eseményekről. Az események azt mutatják, hogy a magyar dolgozók — állapítja meg a nyilatkozat —, akik említésre méltó előrehaladást értek el a népi demokratikus rendszer alapján, jogosan vetik fel azt a kérdést, hogy a gazdasági együttműködés terén ki kell küszöbölni a meglevő komoly hibákat, tovább kell fokozni a lakosság anyagi jólétét, s harcolni kell az államapparátusban megmutatkozó bürokratikus eltévelyedések ellen.

A szovjet kormány az egész szovjet néppel együtt mélységesen sajnálja, hogy a magyarországi események vérontáshoz vezettek.

A szovjet kormány a magyar kormány kérésére hozzájárult ahhoz, hogy szovjet katonai alakulatok vonuljanak be Budapestre, de szem előtt tartva, hogy a szovjet alakulatok további magyarországi tartózkodása ürügyül szolgálhat a helyzet fokozottabb kiélesedésére, utasítást adott katonai parancsnokságának, hogy vonja ki a szovjet katonai alakulatokat Budapestről, mihelyt ezt a magyar kormány jónak látja.

Ugyanakkor a szovjet kormány kész tárgyalásokba bocsátkozni a Magyar Népköztársaság kormányával és egyéb szerződésben részt vevő más államok kormányaival a szovjet csapatok magyarországi tartózkodásáról.

A szovjet kormánynyilatkozat többek között hangoztatja azt is, hogy mindazokat a szovjet gazdasági, műszaki, kulturális és katonai tanácsadókat, akik megállapodás alapján tartózkodnak Magyarország területén — hajlandó visszavonni.

Nagy Imre üzenete a magyar néphez:

A szovjet hadsereg csapatainak kivonulása megkezdődött

Magyar testvéreim! Tudatom veletek, hogy a kormány kezdeményezésére a szovjet hadsereg csapatainak kivonulása megkezdődött. Minden hatóság, az ország minden polgára az elvonulás teljes rendjének biztosítása érdekében tartózkodjék minden provokatív, zavaró, vagy ellenséges cselekedettől, hogy így is hozzájáruljon a szovjet hadsereg csapatainak kivonulásához.

Nagy Imre,
a minisztertanács elnöke

A honvédelmi miniszter közleménye:

szerdán virradatig befejezik a szovjet csapatok kivonását Budapestről

A társadalmi és nemzeti megújhodásunkat kiharcoló hősi forradalom eredményeként megállapodtam a szovjet fegyveres erők parancsnokságával csapataik Budapestről való kivonásának rendjéről. Eszerint a Budapesten levő összes szovjet csapatok kivonulásukat 1956. október 30-án délután 4 órakor megkezdték és előre kidolgozott terv szerint 1956. október 31-én virradatig befejezik. A szovjet csapatok kivonásával párhuzamosan fővárosunkban a néphadsereg egyes alakulatait vonom össze. A rendfenntartás feladatait a néphadsereg, a rendőrség és a nemzetőrség csapatai együttesen látják el.

Janza Károly altábornagy,
honvédelmi miniszter

Osztrák határzár a magyar határon

Bécs (AFP)

A határbiztonsági intézkedések keretében az osztrák kormány kedden elhatározta, hogy a magyar határ mentén többkilométeres övezetben megtilt minden polgári közlekedést. Egyedül a határövezet lakosai, az egészségügyi szervek, a diplomáciai személyzet, az újságírók és az útlevéllel ellátott, Magyarországra igyekvő személyek számára engedélyezi az övezet határának átlépését.

Lengyel repülőgépek ablaküveget hoztak Budapestre

Varsóban a magyar kereskedelmi megbízottnak az egyik magyar külkereskedelmi vállalat kedd délután megbízást adott, hogy ablaküveget vásároljon a budapesti harcokban betört ablakok pótlására. Czyrankiewicz lengyel miniszterelnök azonnal intézkedett, hogy lehetőleg még a keddi nap folyamán két repülőgép ablaküvegekkel Budapestre induljon.

Új szakszervezeti egység felé

A Népszava ez év szeptember 9-i számában a SZOT teljes ülése elé írt vezércikkében a következőket írta: »... az évek óta tévútra terelt és nagyrészt eltorzított szakszervezeti tevékenység helyébe lépjen minden területen előtérbe az a cél, hogy a szakszervezeti mozgalom... ismét munkásmozgalommá váljék.«

Alig hét hét múlt el e minden tekintetben más körülmények között írott sorok közlése óta, s ma már a történelmi vihar száguldó ütemében arról számolhatunk be, hogy hatalmas lépés történik e cél eléréséért talán még ma, vagy legkésőbb holnap.

Érdemes és szükséges visszatekinteni mindarra, amit néhány hét előtt »tévútra vezetés« és »eltorzítás« jelzőkkel illettünk, mert a szembenézés nélkül a jövőben sem láthatunk előre a szükséges tisztasággal.

A magyar szabad szakszervezetek 1948-ig a két munkáspárt dolgozóinak, tehát a munkásosztálynak egység-szervezetét jelentették és tevékeny, de távolról sem kellőképpen független szerepet töltöttek be a felszabadulást követő évek fejlődésében.

Ez a fejlődés, bár rendkívül erős korlátozó tényezők érvényesültek, lényegében alapvetően demokratikus tartalmú volt, s a koalíció, gyakran viaskodva az egyoldalú túlsúllyal, annyira-amennyire mégis demokratikus tartalmat adott államunknak. Ez a demokratikus tartalom lényegesen csökkent a Kisgazdapárttal szemben alkalmazott »szalámi-politika« következtében, s még súlyosabb sérelmet szenvedett az 1948-ban létrejött munkáspárti egyesülés révén.

A munkáspártok egyesülésének ténye önmagában természetesen nem antidemokratikus, amennyiben az egyesülés valóban önkéntes és mindkét párt többségi akaratát fejezi ki. Valótlanság lenne azt állítani, hogy 1948-ban ez történt. Bár a szociáldemokrata munkásság egy részének hirtelen tömeges átlépése volt a fúziós elhatározás közvetlen oka, látni kell, hogy e tömeges átlépést megelőzte a szociáldemokrata munkásság évtizedes vezetőinek tömeges leváltása funkcióiról, s azoknak átadása olyanok kezébe, akik (mint e sorok írója maga is), a minden körülmények közötti együttműködés hívei voltak. Nyolc esztendő távlatából, s az azóta átélt keserves tapasztalatokból kiindulva, nyílt szóval meg kell állapítani, hogy a fúzió ténye ebben az esetben antidemokratikus volt, mert lett légyen bármilyen igaz is az elv — megvalósítása csak antidemokratikus lehet, ha nem áll mögötte a tömegek többségének akarata.

Az 1948. esztendőnek más országokban szerzett tapasztalatai félreérthetetlenül tanúsítják, hogy ha a fúzió Magyarországon nem jön így létre, akkor másképpen, még erőszakosabb eszközökkel is kikényszerítették volna (amint például Csehszlovákiában tették)!

Államunk e fokozódó elkanyarodása a demokratikus fejlődés útjáról, maga a fúzió is azért nyert támogatást sokak (és sokunk) személyében, mert úgy tűnt, mintha ez lenne az egyetlen út, amely lehetővé teszi a proletárdiktatúra útjának elkerülését. A fúziós program-nyilatkozatban is az a megfogalmazás szerepelt, hogy »viszonylag békés eszközökkel« kívánja építeni Magyarországon a szocializmust.

Ezt a hiedelmet váratlanul zavarta meg 1949 márciusában az a bejelentés, hogy a »népi demokrácia proletárdiktatúra szovjet-forma nélkül«. Az egyesült párt akkori vezetői gyalázatosan becsapták mindazokat, akik hajlamosak voltak hitelt adni szavuknak, s egyben szembehelyezkedtek a lenini figyelmeztetéssel, amely már 1919-ben óva intette a magyar tanácskormányt, hogy a merőben más gazdasági, társadalmi és kulturális feltételek közepette élő Magyarországon szolgaian átvegyék az oroszországi módszereket.

Miután a magyar gazdasági és társadalmi viszonyok közepette, a földosztás végrehajtása és a bankok, majd gyárak államosítása után semmiképpen sem voltak adva a proletárdiktatúrának sem feltételei, sem szükségletei, a szemellenzős és hazug politikai vezetők mesterségesen igyekeztek a proletárdiktatúra szükségességének körülményeit megteremteni. Így került sor a Rajk-perre, a szociáldemokrata perekre és még számos törvénytelen konstrukciós, gyalázatos bűnperre.

A mesterkélten megteremtett proletárdiktatúrának nevezett rendszer egy maroknyi nagyási hóbortba esett, s néhány maroknyi megrögzött pártbürokratává lett személy egyéni diktatúrájává lett — elsősorban éppen a proletariátussal, a dolgozókkal szemben, s az ő rovásukra.

A szakszervezetek ebben a korszakban a diktátorok vak eszközeivé korcsosultak, s semmiképpen sem tudták valódi feladatukat teljesíteni, mert hiszen még ilyen akarat is hiányzott vezetőikből.

Még alig több egy esztendőnél az az idő, amióta a szakszervezetek óvatosan, tapogatózva, de mégis kezdték ismét kibontakoztatni a maguk belső erejét, kezdték eltisztítani az akadályokat egészséges fejlődésük útjából. Még nem találtak magukra, még nem vethették szabadon latba erejüket — de már a szakszervezeti erő gyökereinek szilárdsága lassan kezdett megmutatkozni. S egyidejűleg kezdett megmutatkozni az is, hogy a történelmi adottságokon nem lehet erőszakot tenni: a Magyarországon durva erőszakkal és agyafúrt hamisítással létrehozott terror-rendszer eresztékeiben recsegett-ropogott.

Amikor végre a dolgozó nép felháborodott követelésére Rákosi megbukott és elkerülhetetlen szükségességgé vált a demokratikus fejlődés útjának szabaddátétele — akkor már csak idő kérdése volt, hogy a hazugságra épített rendszer, a hazugságra épített politikai egység mikor bukik meg a valóságban is, s hogy azok, akiket az átkosemlékű korszak félretett, meggyalázott, kiküszöbölt, mikor térhetnek ismét vissza a maguk helyére, hogy onnan a munkásmozgalmat a maguk módján, de az egységet őrző szakszervezetben szolgálhassák.

Ez az idő elérkezett és a magyar dolgozók közel kétmilliós tömege, pártállásra való tekintet nélkül szolgáltat elégtételt azoknak, akiket akaratuk ellenére, egy légkörében és eszközeiben egyaránt terrorra épített rendszer távolított el a munkásmozgalomból. E sorok írója is (a maga szerepének arányában) felelős mindazért, ami ezen a téren történt (s ezt a felelősséget az sem csökkenti, hogy most aktív és olykor kezdeményező részt is vállalt a jóvátételben).

A szakszervezeti mozgalom vezetőségének remélhetőleg mielőbb bekövetkező kiszélesítése abban az időpontban történik, amikor Magyarországon a népakarat elemi ereje leromlott a proletárdiktatúrának nevezett rendszer minden pillérét. Ez nem is lehetséges másképp. A magyar munkásmozgalom erejét, a magyar szakszervezeti mozgalom gyökereinek mélységét mutatja, hogy a szakszervezetek ebben a végzetesen súlyos történelmi időben megtalálták azt az utat, amely a végső veszedelem elkerülésével óvja meg mindazokat a vívmányokat, amelyeket mérhetetlen áldozatok árán szerzett meg.

Az egységes szakszervezet — összefogva a forradalmi értelmiség fiataljaival, a megvívott szabadságharc hőseivel — biztosítja a dolgozó nép akaratának érvényesülését, biztosítja országunkat a tőkések és földesurak zsarnokságától, biztosítja valóban demokratikus fejlődésünket.

Ennek az új szakszervezeti egységnek valóban a szakszervezeti függetlenség, a szakszervezeti szabadság jegyében kell megszületnie, mert csak így lesz a magyar munkásosztály, a magyar dolgozók szabadságának és anyagi felemelkedésének biztos fegyvere.

Az új szakszervezeti egységnek ez az értelme és ez történelmi küldetése is.

(ti, zs)

A győzelmes szabadságharc után döntő fordulat a magyar belpolitikában

Kedden kora délután *Nagy Imre, Tildy Zoltán, Erdei Ferenc* és *Kádár János* nagyjelentőségű beszédet mondott a rádióban:

Nagy Imre:

Koalíciós pártok demokratikus együttműködése

Magyarország dolgozó népe! Munkások, parasztok, értelmiségiek! Hazánkban mind szélesebben kibontakozó forradalom, a demokratikus erők hatalmas megmozdulása választ elé állította hazánkat. A nemzeti kormány, a Magyar Dolgozók Pártja elnökségével teljes egyetértésben, a nemzet életében sorsdöntő elhatározásra jutott, amelyet a következőkben kívánok Magyarország dolgozó népével tudatni.

Az ország életének további demokratizálása érdekében *az egypártrendszer megszüntetésével a kormányzást az 1945-ben újjászületett koalíciós pártok demokratikus együttműködésének alapjaira helyezzük.* Ennek megfelelően a nemzeti kormányon belül szűkebb kabinetet létesítünk, amelynek tagjai *Nagy Imre, Tildy Zoltán, Kovács Béla, Erdei Ferenc, Kádár János, Losonczy Géza* és a szociáldemokrata párt által később kijelölendő személyiségek. A kormány előterjesztést tett a Népköztársaság Elnöki Tanácsának *Kádár János* és *Losonczy Géza* államminiszterekké való megválasztására. *A nemzeti kormány felhívja a szovjet csapatok parancsnokságát, hogy azonnal kezdje meg a szovjet csapatok kivonását Budapest területéről.* Egyidejűleg a nemzeti kormány közli az ország népével, hogy a szovjet csapatoknak az ország területéről való kivonására *haladéktalanul* megkezdi a tárgyalásokat a Szovjetunió kormányával. A nemzeti kormány nevében bejelentem, hogy *a forradalom által létrehozott demokratikus helyi önkormányzati szerveket a nemzeti kormány elismeri,* rájuk támaszkodik és támogatásukat kéri.

Magyar testvéreim! Hazafiak! Hazánk hű polgárai! Őrizzétek meg a forradalom vívmányait, minden erővel biztosítsátok a rendet, állítsátok helyre a nyugalmat, ne folyjon több testvérvér hazánkban. Vegyétek elejét minden rendzavarásnak. Minden rendelkezésre álló erővel biztosítsátok az élet- és vagyonbiztonságot. Magyar testvéreim, munkások, parasztok! Sorsdöntő elhatározásunkban álljatok a nemzeti kormány mellé. Éljen a szabad, demokratikus, független Magyarország!

Tildy Zoltán:

A szabadságot nemcsak az erőszak veszélyezteti, hanem a felfordulás is

Magyar testvérek! A nemzet akarata, a nemzeti forradalom győzött! Ezt az akaratot képviselte az ifjúság a maga hősies harcával, az írók, a munkások, a parasztok, a földművelők százezrei, az egész ország. Ezzel az akarattal szemben hiábavaló volt minden néven nevezendő erőszak és ellenállás. Megrendülten állok itt a mikrofon előtt, nem írtam meg a beszédemet, talán lesz benne rendszertelenség, *de a szivem túláradó szeretetével és örömével köszöntöm a drága magyar ifjúságot,* amelynek harcoló képviselőivel is találkoztam ezekben a napokban. Köszöntöm őket és hirdetem a magyarságnak is, hirdetem az egész világnak, hogy ez az ifjúság és a velük küzdő munkások, katonák nemcsak, hogy méltóak a márciusi ifjúsághoz, de a maga helytállásával, a maga hősi küzdelmével és a küzdelem eredményeivel túlszárnyalta 1848. március 15-ét, és a magyar kormány nem tehet mást, minthogy haladéktalanul *nemzeti ünneppé nyilvánítja azt a napot, amelyen harcukat megkezdték.*

Néhány bejelentésem van. Bejelentem, hogy a nemzeti kormány a felkelés hősi halottait katonai tiszteletadással fogja eltemetni, gondot visel a sebesültekre, meggyógyításukra, gondoskodni fog a hozzátartozók támogatásáról a nemzet minden áldozatkészségével.

És most rögtön ezzel kapcsolatban bejelentem, arra kérem a harcoló egyetemi ifjúság képviselőit, hogy a maga küldötteit küldje el a parlament épületébe, ahol várom és várja őket Nagy Imre, hogy *hivatalos megbízást adhassunk az egyetemi, nemzeti karhatalmi zászlóaljak megalakítására,* hogy fenntarthassák a rendet és védjék a forradalom eredményeit és vívmányait.

Bejelentek egypár intézkedést: *Kós Péter ENSZ-beli megbizatását a kormány visszavonja,* új delegációt küld, amely már ezt a kormányt képviseli.

Bejelentem továbbá, hogy *a parasztságot annyira sújtó begyűjtési rendszer hatályát a mai napon beszüntettük.* Meggyőződésem, hogy a földművelők jobban fogják ellátni a várost és a dolgozókat ezután, mint eddig tehették. A parasztság több jogos követelését a nemzeti kormány még ezen a napon meg fogja vizsgálni és közölni fogja a parasztsággal a maga döntéseit.

Magyar testvéreim! A rádió is a magyar nemzet rádiója. Gondoskodni fogunk arról, hogy azok a tévedések és tévelygések, amelyek voltak, a jövőben meg ne történhessenek.

Kicsiny nemzet vagyunk, de a magunk országában *magyarul és szabadon akarunk élni.* Kölcsönös megbecsülésben a népekkel és a nemzetekkel, amelyek megbecsülik a magunk nemzeti sajátosságait, kultúráját, nemzeti akaratát. Békében akarunk élni az egész világgal, különösen a szomszéd demokratikus országokkal és meg vagyok győződve, hogy a Szovjetunió népei és vezetői látni fogják, hogy akkor majd, ha nem egy megalázott, de szabad nemzettel és szabad nemzet képviselőivel tárgyalnak, mennyire más lesz a viszony, *több lesz a megértés, megbecsülés és szeretet* közöttünk. Most már a súlyos felelősség mindnyájatokon van. Fel kell építeni az új nemzeti élet minden épületét. El kell kezdenünk szabad életünket és nektek, magatoknak kell őrködni a szabadság fölött. *A szabadságot nemcsak az erőszak veszélyezteti, de a felfordulás is.* Vigyázzatok rá, hogy amit megszereztünk és megszereztetek, mindent, amiért harcoltunk — most ezt a drága kincset — őrizzük meg.

A kormány — illetve szűkebb tagjai —, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy megszünteti az egypárt-rendszer uralmát Magyarországon, ezzel azt is kinyilvánította, hogy *az ország népének magának szabadon, beavatkozás nélkül kell döntenie az ország jövőjéről.* Tehát elő kell készíteni a szabad választásokat. *Ehhez rend kell és nyugalom.* A választásokat már csak az veszélyeztetheti, ha az országban nem tud helyreállni a belső békesség, a békesség őrzi mindazt, ami a kezünkben van. A békesség őrzi a jövendőt és itt mélységes felelősségérzettel felelősségre szólítok fel minden magyar embert: akiben magyar szív, magyar lélek és érzés van, annak *össze kell fogni* és meg kell teremteni országunkban a rendet, a békességet.

Ne legyen több áldozat, ne legyen több pusztítás, ezért is hívom az egyetemi ifjúságot — amely ragyogó példát mutatott meg a küzdelem és harc súlyos napjaiban —, jöjjön és maga is segítse az országot a rend fenntartásához. Azok a fiatalok, akik vérük hullása közben is vigyáztak, hogy a fosztogatók ne törjenek be soraikba, akik mindent őriztek, ami a nemzet kincse, most meg fogják a hazafias honvédséggel és rendőrséggel együtt őrizni azt, amit kivívtak. Az ország békéjét, a jövendőt biztosító, a szabadságot biztosító, a szabad választást biztosító békét.

Mindannyian legyünk méltók önmagunkhoz, a történelmi pillanathoz, *teremtsünk békét és rendet országunkban.* Örüljetek, magyar testvéreim, és dolgozzatok!

Még egy felhívás a magam pártjának a vezetőihez Budapesten és vidéken. A Független Kisgazdapárt vezetői, akik közül sokan harcokban edződtek meg és megvannak, nem tántorították el őket önkény és erőszak, akik mindig szívből küzdöttek az ország ügyéért, ezek azonnal vegyék kézbe a párt újjászervezését mind Budapesten, mind vidéken.

Erdei Ferenc:

Védjük, erősítsük a forradalom, a demokrácia rendjét

Erdei Ferenc, a miniszterta nács elnökhelyettese a következőket mondotta:

A megmozdult nép és a fegyveres felkelők harca győzelmes nemzeti forradalmat vívott ki. Nemzetünk felemelkedésének, népünk boldogulásának új útja nyílt meg. *A forradalom építő erejét azonban még ezután kell végleges győzelemre vinnünk.*

A forradalom győzelmét most meg kell védeni azoktól elsősorban — és ezt félreértethetlen elszántsággal —, akik vissza akarnák térteni, de meg kell védeni azoktól is, akik anarchiába akarnák süllyeszteni, vagy népünk életérdekei és kivívott jogai ellen akarnák fordítani.

Ehhez minden demokratikus erőre szükség van. Ezért felhívom parasztpárti barátaimat, *állítsák talpra a Nemzeti Parasztpárt híveit, elevenítsék fel szervezeteit és sorakozzanak fel a nemzeti forradalom győzelmének és rendjének végső biztosításáért.* Működjenek együtt a többi koalíciós pártokkal, az ifjúság forradalmi szerveivel és küzdjenek az első sorokban a magyar élet új rendjének megteremtéséért. Szálljanak szembe minden anarchiára, testvérhare szítására törő erővel *és védjék, erősítsék a forradalom, a demokrácia rendjét.*

A kormány munkáját és benne személy szerint a magam tevékenységét minden megkötöttség nélkül népünk létérdeke vezérli.

Fegyveres harcban a régi erőkkel, felszabadítottuk magunkat. Felszabadult lélekkel és minden erőmmel ügyünk végleges diadaláért küzdve veszem ki részem a nemzeti kormány munkájából.

Felhívom hát parasztpárti barátaimat, hogy e történelmi napokban emeljék fel újra azt a zászlót, amelyet a Rákosi-rezsim idején letettünk és *minden erőnkkel, minden csepp vérünkkel küzdjünk népünk jövőjéért, szabad, boldog hazánkért.*

Kádár János:

Az MDP elnöksége egyetért a határozatokkal

Munkástársaim! Dolgozó testvéreim! Kedves elvtársak!

A mély felelősségtől áthatva, hogy a testvérharc további vérontásaitól megmentsük népünket, dolgozó tömegeinket, kijelentem, hogy *azokban a döntésekben, amelyekben a* miniszter tanács elnöksége *ma határozott, a Magyar Dolgozók Pártja elnökségének minden egyes tagja egyetértett.* Én a magam részéről kijelenthetem azt is, hogy az előttem szólókkal, *Nagy* Imre, *Tildy* Zoltán, *Erdei* Ferenc ismerőseimmel és barátaimmal, általam nagyrabecsült és tisztelt honfitársaimmal teljes mértékben egyetértek.

A kommunistákhoz szólok: Azokhoz a kommunistákhoz, akiket a párt soraiba az emberiség haladó eszméje, a szocializmus hozott és nem önző egyéni érdek. Képviselőik a mi tiszta, igazságos eszméinket tiszta, igazságos eszközökkel.

Elvtársaim! Munkástársaim! Pártunkra az elmúlt évek rossz vezetése következtében nagy, súlyos terhek, árnyékok feküdtek. Ezektől teljes mértékben tiszta lelkiismerettel, bátor, egyenes elhatározással meg kell szabadulni. A párt soraí meg fognak inogni. De én nem tartok tőle, hogy a tiszta, becsületes lelkű, őszinte szándékú kommunisták lesznek hűtlenek az eszméhez. Elhagynak majd bennünket azok, akik önző egyéni érdekből, karrierből, vagy más szándékból csatlakoztak hozzánk. De ettől a tehertől és vezetésünk egyes személyeinek múltbeli bűnei terhétől megszabadulva, ha bizonyos tekintetben előlről is, de *kedvezőbb, tisztább feltételek között fogunk küzdeni eszméink, népünk, honfitársaink, hazánk javára.*

Külön kérek minden egyes kommunistát, hogy mutasson példát, ténylegesen frázis nélküli példát, emberhez, kommunistához méltó példát a rend helyreállításában, a normális élet beindításában, a munka, a termelés megindításában, az élet elemi rendjének megalapozásában és az így szerzett becsülettel érdemeljük ki többi honfitársaink tiszteletét is.

Kedvező légkörben folynak a tárgyalások a kormány és a forradalmi erők képviselői között

A Magyar Távirati Iroda közli október 30-án este 8 órakor.

Október 30-án délután 6 órakor tárgyalások indultak Nagy Imre, a miniszter tanács elnöke és a felkelő fegyveres szabadságharcos erők képviselői, a forradalmi bizottmány tagjai, továbbá a forradalmi értelmiség és diákság képviselői között. A fegyveres felkelő szabadságharcos erőkkel Dudás József, a nemzeti forradalmi bizottmány elnökének javaslatai alapján a tárgyalások kedvező légkörben folynak. A felkelők javaslatait Nagy Imre, a miniszter tanács elnöke a kormány elé terjeszti.

A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének vezetősége 25 tagegyesület nevében azonosítja magát a dicsőséges forradalmi mozgalom programjával. Ennek a programnak a megvalósítása, a szabad, független, demokratikus Magyarország megteremtése fogja biztosítani szakembereink képességeinek teljes kibontakozását. Olyan országot akarunk építeni, amelyben szaktudásunk, alkotó munkánk a szabad magyar nép érdekeit szolgálja. A magyar értelmiség forradalmi bizottságának programpontjain kívül, amelyekkel meszszemenően egyetértünk, még az alábbiak megvalósítását tartjuk szükségesnek a szakemberek alkotó munkájának maradéktalan kibontakoztatása érdekében:

1. A Rákosi—Gerő klikk meggátolta, hogy a szakértelem érvényesülhessen az ipar és a mezőgazdaság vezetésében. Ez nagymértékben hozzájárult az ország gazdasági leromlásához. Követeljük, hogy a kormány a gazdasági élet minden területén szakemberek kezébe adja az irányítást. Örömmel üdvözöljük a munkástanácsok megalakulását üzemeinkben és felszólítunk minden magyar értelmiségi szakembert, hogy teljes tudásukkal segítsék a munkástanácsokat és vegyenek részt munkájukban.

2. A műszaki és mezőgazdasági értelmiség, a tudományos munkások mindeddig nem tudták szervezetten megvédeni jogos érdekeiket, nem tudták kivívni az őket megillető anyagi és erkölcsi megbecsülést. Követeljük, hogy az értelmiség e fontos rétegének, az érdekelt szakemberek kívánságának megfelelő demokratikus érdekképviseleti és hatékony érdekvédelmi szervezete legyen.

3. Szakembereinket elütötték annak lehetőségétől, hogy más országokat megismerhessenek, hogy szaktudásukat szabad elhatározásuk alapján külföldön tökéletesíthessék. Követeljuk, mint egyik alapvető szabadságjogot, a külföldel való érintkezést, a külföldi utazás teljes szabadságát minden magyar állampolgár számára.

4. A letűnt korszak értelmiségellenes politikája megakadályozta a feltalálókat, hogy jogaikat érvényesíthessék. Új találmányi törvényekkel kell biztosítani a magyar feltalálók szellemi tulajdonjogát. Újjászervezett szabadalmi bíróság örködjék feltalálóink, újítóink jogai felett.

A MTESZ elnöksége nevében:

Hevesi Gyula elnök
Valkó Endre főtitkár

TÁMOGASSA MINDEN SZAKEMBER TELJES TUDÁSÁVAL A MUNKÁSTANÁCSOKAT

A MTESZ elnökségének felhívása

Kispesten teljes a rend

Kispesten eddig jóval több, mint száz nemzetőr jelentkezett, fiatal munkások, valamint egyetmisták. A helyi kiegészítő parancsnokságról és a kerületben lakó szabadságolt, vagy egységüktől elszakadt, forradalomhoz hű honvédek, honvédtisztek is szolgálatot teljesítenek a rendet, nyugalmat példásan biztosító kispesti nemzetőrségben.

Az üzemek munkástanácsai a legkiválóbb munkások, műszakiak és értelmiségi soraiból javasolják az új nemzetőrséget, amíg a háromszázas létszám betellik.

Forradalmi munkástanácsot minden üzembe!

Magyar Szabad Szakszervezetté alakult át a SZOT

Régi munkásmozgalmi és szakszervezeti emberekkel megindultak a tárgyalások

A Szakszervezetek Országos Tanácsa kedd délután rendkívüli ülést tartott. A napirend első pontja a szakszervezetek nevének megváltoztatása volt a SZOT elnökségének néhány nap előtt megjelent akcióprogramja értelmében. A tanácsülés elhatározta, hogy a szakszervezetek ezentúl a »Magyar Szabad Szakszervezet« nevet viseli és a SZOT a »Magyar Szabad Szakszervezetek Országos Tanácsa« elnevezést viselje.

A következőkben tárgyalt a tanács a szakszervezeti vezetőség és a tanács alapjainak kiszélesítéséről és felhatalmazást adott a jelenlegi elnökségnek, hogy kezdjen erre vonatkozólag sürgős tárgyalást azokkal a régi munkásmozgalmi és szakszervezeti emberekkel, akiket az utolsó tíz esztendő politikája erőszakkal eltávolított, vagy »adminisztratív« úton kiküszöbölt a szakszervezeti mozgalomból.

Értesülésünk szerint a fenti felhatalmazás alapján már meg is indultak az erre vonatkozó közvetlen tárgyalások, s azokat ma délelőtt tovább folytatják, s remélhetőleg be is fejezik.

A SZOT elnöksége a tanácstól kapott felhatalmazás alapján jogosult a legközelebb összehívandó kongresszusig önmagát megfelelően kiegészíteni és az ezzel kapcsolatos szervezeti átalakulásokat végrehajtani.

A SZOT mellett hasonló tárgyalások indulnak meg az egyes szakmai szakszervezetek vezetőségei részéről is, hogy a megfelelő változásokat a szakmák is végrehajthassák.

AZ OSZTRÁK KORMÁNY ELTANÁCSOLTA BÉCSBŐL NAGY FERENCET

Bécs, október 30. (AFP)

Az AFP jelentése szerint Nagy Ferenc, az emigrációban élő volt magyar miniszterelnök, aki múlt éjszaka érkezett meg Bécsbe a francia fővárosból, *kedden reggel visszautasított Párizsba.* Az osztrák hatóságok tudomására hozták, hogy ausztriai tartózkodása nem egyeztethető össze az ország semlegességével.

A lengyel szakszervezetek rokonszenve Magyarország iránt

Varsó, október 30. (PAP)

A Lengyel Szakszervezetek Központi Tanácsa táviratot küldött a Magyar Szabad Szakszervezetek Országos Tanácsához, amelyben valamennyi lengyel szakszervezeti tag nevében Magyarország népe iránti rokonszenvének és együttérzésének ad kifejezést.

„GYŐZÖTT A TISZTALELKŰEK ZENDÜLÉSE!"

A világsajtó a magyar szabadságharcról

A magyar nép megint szép lett — méltó régi nagy híréhez! Talán leginkább e mondatban lehetne összefoglalni azt a szívet-lelket melengető büszke érzést, amely minden magyar embert elfog annak hallatára: hogyan írnak rólunk a világsajtóban, milyen csodálattal adózik népünk nagy nemzeti szabadságharcának a bámulattal figyelő világ. A magyar nép nagy nemzeti ügye minden szabadságszerető ember lelkesedését és osztatlan támogatását vívta ki. Ez tükröződik a világsajtó legújabb kommentárjaiból is, amelyekből alább néhány szemelvényt adunk ízelítőül:

A *Neue Zürcher Zeitung* írja: »Magyarországon nem terroristák és idegen hatalmak által felbosztított tömegek garázdálkodtak, hanem *szabadságharcosok harcolnak.*«

A svájci keresztény demokrata párt lapja, a *Courier* a következőket írja: »*Bizonyos, hogy a magyarok nem akarják a régi rend visszaállítását, hanem szocialista, szabad és független Magyarországot.*«

A *Gazette de Lausanne* »Kritikus órák« címen ismerteti a magyarországi helyzetet. Azt írják, hogy *Magyarországon egy hét alatt több történik, mint bárhol a világháború utáni 11 esztendőben.*

A *l'Aurore* című francia lap vezércikkében ezeket írja: »*Az egész francia népet csodálattal tölti el a magyar szabadságharcosok hősiessége.* Öcömkönny csillogott minden francia szemében, amikor számyra kelt a hír: a gyenge legyőzte a hatalmast és Magyarországon kivívták a legszebb diadalt: a szabadságot. *Győzött a tisztalelkűek zendülése, amely a legszebb s a legnagyobb emberi kincset vívta ki: a szabadságot és a függetlenséget.*«

»Eleinte azt hittük, hogy az új szovjet rendszer nem veszi át Sztálin véres örökségét. A budapesti események erre rácáfoltak. Ha valóban felépül az új szocialsta világrend, s szabadságra épülhet az emberiség legnagyobb kincse, a szabadság és a becsület. Ezt mutatta a magyarországi felkelés. *Egy kis nép most megmutatta, hogy ragaszkodik a szabadsághoz, a terror ellenére.*«

A DPA nyugatnémet hírügynökség budapesti különtudósítója a többi között a következőket írja: »*A harc itt az egységért és a szabadságért folyik.* Ma még nem jött el annak az ideje, hogy az állam jövőbeni formájáról gondolkodjunk — hangsúlyozzák a szabadságharcosok. Nyugaton figyelembe kell venni, hogy *a jelen pillanatban nem valamely világnézet mellett vagy ellen harcolunk, hanem csak nemzeti elképzeléseinkért*« — mondják a munkások, diákok és katonák. Nagy lelkesedéssel fogadják a külföldi, különösen az osztrák segítséget. Hangsúlyozzák azonban: »*Az országot most a saját elképzeléseink alapján akarjuk újból felépíteni és nem kívánjuk idegenek gyámkodását.*«

A tudósító végezetül hangsúlyozza: ezek az emberek nem azért harcolnak, hogy a gyárakat visszaadják a régi tulajdonosaiknak, nem azért vérezznek, hogy a földeket visszaadják a nagybirtokosoknak; ők csak azt akarják, hogy *megszabaduljanak az ÁVH-tól és kiviják országuk nemzeti függetlenségét.*

A munkáspárti *Daily Herald* megállapítja: »*a brit kormány biztosíthatná a Szovjetuniót, hogy hajlandó új szempontokat figyelembe venni az európai béke biztosításánál.* A lap szerint egy ilyen természetű kijelentés megkönnyíthetné a közép- és kelet-európai helyzet alakulását.«

A *Paris Presse* beszámol a fiatal magyar fiúk hősiességéről. A *Franc Tireur* összehasonlítja az 1945 utáni eseményeket az 1956-os eseményekkel. A magyar nép mindkét esetben törhetetlenül ragaszkodott a szabadság eszméjéhez. Az első éveket csalódás követte. A börtönök megteltek a sztálinista terror áldozataival. Talán 1956 meghozza a büszke magyar nép számára az annyira óhajtott szabadságot — írja a lap, majd felhívja a francia munkásságot, hogy vállaljon teljes együttműködést minden magyarral.

A *Le Monde* »A felkelők győzelme« címmel vezércikket közöl. A lap véleménye szerint a demokratizálás kezdeti zászlóvivője *Tito* és *Gomulka*; Magyarországon az ő céljaik mar túlhaladottak. »A felkelők követelései megegyeznek abban — írja a lap —, hogy *mielőbb tartsanak szabad választásokat.* Nincs ezen a téren különbség a rendszer nyílt ellenségei és a nemzeti kommunizmus céljai között. E magatartás a legnagyobb mértékben érthető. Másképpen hogyan nyilvánulna meg a népakarat?«

A *Hindustan Times* a magyarországi eseményekkel foglalkozva azt írja: »*a civilizált világ nem nézheti tétlenül, amikor egy egész ország harcol.* A magyaroknak sok halottjuk és sebesültjük van a küzdelemben, mert egy másik ország alakulatai beavatkoztak. *A nagyhatalmak azonban ne válasszák Magyarországot erőpolitikájuk játszmájának színhelyéül, mert ezzel semmiképpen sem tesznek szolgálatot a magyar népnek.*«

A *Times of India* szerint nem tételezhető fel, hogy Magyarország népének a nyugati beavatkozás akármilyen formája hasznára lenne. *Ez a beavatkozás csak veszélyes ellenlépésekre vezethet.*

A Lordok Házának keddi ülésén *Lord Reading* államminiszter nyilatkozott a magyarországi helyzetről. Kijelentette: »*A kormánnyal való egyetértésben tiszteletteel adózom a magyar nép kitartásának és bátorságának és őszinte együttérzésemet fejezem ki azok iránt, akik szemvedtek a hazájuk szabadságáért folyó küzdelemben.*«

Öt világrész lenyűgöző segítsége a szenvedő és harcoló magyar népnek

Mint a kicsiny hólabdából hatalmas lavina, amely egyre gyorsul, s egyre ellenállhatatlanabbá válik, úgy bontakozik ki szerte a világon a segítőkészségnek, a szeretetnek, az együttérző szíveknek az a nagyszerű mozgalma, amellyel a szó szoros értelmében az öt világrészből sietnek népünk szenvedéseinek enyhítésére mindazok, akiknek drága a szabadság ügye. Tömegszervezetek és egyes emberek, agglastyánok és kisgyerekek, háziasszonyok és papok egyaránt kivesznek a részüket ebből a világot átfogó segélyakcióból. Az alábbi kép, amely a legújabb külföldi jelentések nyomán e segélymozgalomból elénk tárul, távolról sem teljes, hiszen szinte óráról órára érkeznek újabb és újabb hírek újabb és újabb megindító, lelkesítő adományokról. S ha valaha azt írta a költő: »Vigyázó szemetek Párizsra vessétek« — akkor ma szászszor, ezerszerte inkább mondhatjuk: az egész világ vigyázó szemét Magyarországra s annak hős fővárosára, Budapestre veti, s az egész világ kinyújtja segítő kezét a sokat szenvedett magyar nép felé.

2 vagon gyógyszer, 2 vagon élelmiszeradomány érkezik Jugoszláviából

A *Jugoszláv Szövetségi Végrehajtó Tanács* elhatározta, hogy a Jugoszláv Vöröskereszt útján egyelőre *2 vagon gyógyszert és egészségügyi felszerelést* küld a Magyar Vöröskeresztnek.

A küldemény a többi között kötszert, penicillint, streptomicint és egyéb antibiotikumokat, morfiumot, codeint és tetanusz elleni szérumot stb. tartalmaz. Ezenkívül *1 vagon cukrot* is küld a Jugoszláv Szövetségi Végrehajtó Tanács a Magyar Vöröskeresztnek.

Lengyelország, Ausztrália, Venezuela...

A *lengyel* nép gyűjtést indított különböző intézményeiben, így például a szakszervezetek szövetségében, a lengyel írók szövetségében és a varsói egyetemi hallgatók szervezete útján. Tömegesen jelentkeztek véradásra is a magyarországi sebesültek számára.

Venezuelában élő honfitársaink gyűjtést indítottak a magyar szabadságharcosok részére. A venezuelai lakosság együttérzésére jellemző, hogy *másfél nap alatt harminccsen venezuelai dollárt gyűjtöttek össze.* Az adomány egy része készpénzben, a többi gyógyszerek formájában máris úton van.

Az *ausztráliai* élom- és rézbányákban dolgozó magyar bányászok 800 ausztrál fontot átutaltak a bécsi Vöröskereszthez a magyar szabadságharcosok részére. További gyűjtés folyamatban van.

Munkásküldöttség Tildy Zoltánnál

Tildy Zoltán államminiszter munkásküldöttséget fogadott. Kijelentette előttük, hogy kívánatosnak tartaná, ha *Mindszenty* József hercegprímás visszatérne Esztergomba és a primási teendőik ellátásával részt venne abban a nemes küzdelemben, amely hazánkban ezekben a történelmi napjaiban minden igaz hazafira vár.

A Nemzeti Parasztpártot újraszervezik

A Nemzeti Parasztpárt ideiglenes szervezőbizottsága október 30-án az esti órákban megkezdte munkáját a Nemzeti Parasztpárt újraszervezésére. Erről 31-én, szerdán a rádióban, majd a sajtó útján részletes tájékoztatót ad. A szervezőbizottság kéri a Nemzeti Parasztpártnak a fővárosban tartózkodó volt tisztségviselőit, hogy mielőbb személyesen keressék fel a Nemzeti Parasztpárt székházát.

A Nemzeti Parasztpárt központi lapja, a »Szabad Szó«, október 31-én, szerdán jelenik meg, főszerkesztője Szabó Pál.

A Nemzeti Parasztpárt országos központjának címe: Budapest, V., Dorottya utca 8. (Telefon: 185—350 és 183—890.)

MEGKEZDTE MŰKÖDÉSÉT A FÜGGETLEN KISGAZDAPÁRT ORSZÁGOS KÖZPONTJA

A Független Kisgazdapárt országos központja régi helyén, Budapest V., Semmelweis utca 1. szám alatt ismét megkezdte működését.

A Független Kisgazdapárt ideiglenes intézőbizottságának tagjai a következők: *B. Rácz István, Pártay Tivadar, dr. Németh Imre, Szemes István, Kővágó József, Csorba János, Adorján József és B. Szabó István.*

Gyertyák milliói a berlini ablakokban

Münchenből egyre indulnak az ajándékok. A hatalmas vöröskeresztes autók innen egyenesen a magyar határra viszik szállítmányaikat. Megható az a lelkesedés, amely léptennyomon tapasztalható. A várandó állomások előtt a sűrű hóesés ellenére százával várnak az emberek.

A *nyugatberlini* házak ablakaiban sok millió gyertyát gyújtottak megemlékezésül a magyar szabadságharc áldozatairól. A kreutzbergi és schönbergi városháza ablakai is ki voltak világítva. A Berlin városi képviselőház kedd este rendkívüli ülést tartott, hogy kifejezésre juttassa Berlin rokonszenvét az önrendelkezési jogukért harcoló népekkel.

Piros-fehér-zöld zászlós tüntetések Svédországban

Svédország nagyobb városaiban rokonszenv-tüntetések voltak a magyar szabadság ügye mellett. *Göteborgban,* Svédország második legnagyobb városában az egyetemi diákok rögtönzött *piros-fehér-zöld zászlók alatt vonultak fel* és tiltakoztak a szovjet beavatkozás ellen. Tüntetés volt vasárnap a nyugatsvéd iparvidék központjában is: a tüntető gyűlés résztvevői *táviratban fordultak a svéd királyhoz és kérték, emelje fel tiltakozó szavát a magyarországi megtorlások ellen.*

Svédországban »*Segítsd a gyermeket*« mozgalmat indítottak, amelynek egyik célja, hogy *magyar gyermekeket hozzanak üdülni, esetleg állandó ott-tartózkodásra Svédországba.* A hétfő délutáni lapok közölték, hogy *egy nap alatt kétmillió svéd koronát* (mintegy 250 000 dollár) értékű pénz- és egyéb adomány futott be Magyarország megsegítésére.

Stockholmból a Vöröskereszt repülőgépen egy tonna vérplazmát indított útnak Budapestre.

Vasárnap a stockholmi stadionban az elmaradt svéd—magyar labdarúgómérkőzés helyett a svéd A és B válogatott játszott egymással. Bejelentették, hogy *a mérkőzés teljes jövedelmét a magyar segélyakció javára fordítják.* Ezután a Vöröskereszt megbízottai gyűjtést indítottak a közönség között, amelynek során százezer svéd koronát adtak össze.

A KOSSUTH-RÁDIÓ

tegnap délutáni adásában azt a hírt közölte, hogy a *Népszava* szerkesztőségében megalakult a Szociáldemokrata Párt. A közlés téves információn alapszik, mivel a Népszava szerkesztőségében semmiféle pártalakulás nem történt. A Szociáldemokrata Párt újjáalakítására az arra illetékesek nyilván megtették a szükséges lépéseket.

Kossuth-címer a párizsi magyar követségen

Párizs. (MTI)

Kutas Imre párizsi magyar követ utasítására a párizsi magyar követség épületén kitűzött magyar nemzeti lobogóról levették a címert, illetve a vörös csillagot. Most Kossuth háromszínű nemzeti lobogója leng a magyar követség épületén.

„Tolvajok vagyunk"

Fél nyolc. Rákóczi út és Körút sarok. A Kossuth Lajos utca felől fegyveres függetlenségi harcosok két fiatalembert vezetnek. Nyakukon tábla: »Tolvajok vagyunk.«

A történet rövid. De szomorú. A két, magáról megfeledkezett fiatalember rablással, fosztogatással akarta besszennyezni a magyar nép függetlenségi harcát. Amikor észrevették a kirakatban turkáló tolvajokat, elfogták őket.

A csoport a Nemzeti előtt állapodik meg. Hatalmas tömeg veszi körül őket. A kör közepén szabad tér. A fosztogatók felemelt karokkal, nyakukban a táblával sétálnak körbe-körbe. A nép neveti őket. Egyesek, akik átérzik, mit jelent ez a magyar függetlenségi harc számára, leköpik őket.

S a csoport tovább indul. Nyomában a tömeg.

Jelentés két kórházból:

Mindent megteszünk, hogy visszaadjuk őket az életnek

A főváros kórházai és orvosai az elmúlt hét alatt elmondhatatlan munkát végeztek. Éjt nappallá téve dolgoztak, kötözték a sebeket, operáltak és nyújtottak első segélyt.

A Rádió környékén dúló harcok sebesültjeit elsősorban a Rókus-kórházba szállították.

Dr. Szemantsik Jenő igazgató-főorvos a következőket mondja el a véres napokról:

— Kórházunk orvosainak 90 százaléka egész idő alatt a kórházban tartózkodott. Minden osztályunk teljes volt. A harcok első két napján elmondhatatlanul sok dolgunk volt. Percenként hozták a sérülteket, a haldoklókat. Valamennyi műtőnk üzemben volt. A kórházunkba behozott betegek legtöbbjének végtagsérülései voltak. Majdnem mindegyiknél műtéti beavatkozásra került sor.

— A hat nap alatt öt-hatszáz beteget hoztak be. Valamennyi helyiséget ki kellett használni. A tanácstermek, irodai szobák is kórtermekké alakultak át. Ezzel egyidőben ürítettük is a kórházat. A szállítható és a már régebben bent fekvő betegeket hazaengedtük és elszállítottuk. Csak így lehetett megoldani az ápolásukat.

— A kórház több belövést is kapott. Szerencsére a kórház személyzetének semmi baja nem történt. A harcok alatt egymásután érkeztek a környékbeli házak lakói és mindenki segíteni akart. Lepedőket, paplanokat, élelmiszert és gyógyszert ajánlottak fel. Ropogtak a fegyverek, dörögtek az ágyúk, amikor egy idősebb néni kopogtat az ajtómon. Kezében két szem karii volt. A következő szavakkal adta át: »Doktor úr, másom nincs. De ezt boldogan, szívesen adom.«

— A hozzánk beszállított sérültek közül eddig harmincan haltak meg. Jelenleg is több életveszélyes betegünk fekszik a kórházban. Mindent megteszünk, hogy visszaadjuk őket az életnek — fejezi be a kórház igazgató-főorvosa.

A két utcával lejjebb levő Balassa János-kórházba térünk át.

Klimkó professzor, a kórház hétfőn megválasztott igazgató-főorvosa a következő szavakkal fogad:

— Legelőször is megkérem, hogy a következő felhívásunkat ismertesse: »A Balassa János-kórházban, a volt Pajor Szanatóriumban megalakult a kórházi tanács 1956. október 29-én dr. Klimkó Dezső egyetemi tanár vezetésével. A kórház zavartalan működését biztosítottuk. A kórház teljes felkészültséggel áll a sebesültek és a betegek segítségére. Balassa János-kórház tanácsa.« Erre azért kérem, mert az utóbbi időben kórházunkról különböző hírek terjedtek el. Azt mondták, hogy ÁVH-s kórház. A személyzet akaratán és tudtán kívül terjedt el, hogy speciális politikai érdekek szolgálatában áll a kórház. Ez nem felel meg a valóságnak.

— Hozzánk is rengeteg sérült, sebesültet hoztak be a közvetlen közelünkben, a Rádiónál és a Múzeum kertnél zajló harcok területéről. A beszállított 120 sebesült közül kilenceven emberen nagy műtétet kellett végrehajtanunk. Sajnos, már ez sem segített rajtuk. Tizenhatan a műtét után meghaltak. Kórháznunk szerencsére, kellően el volt látva gyógyszerrel és kötszerrel úgy, hogy ez fennakadást nem okozott. Hétfőn már a külföldi segélycsomagok is megérkeztek. Ausztriából, Olaszországból és a világ számos más országából érkeztek. Tartalmuk citrom, narancs, csokoládé, kötszer, gyógyszer, fehérnemű, ruha. Elosztásukat a következőképpen szervezzük: A súlyos sebesültek kerülnek először sorra, majd a könnyebb, aztán a bentfekvő kiskorú és legöregebb betegek. Elsősorban a különleges élelmiszer-cikkeket osztjuk szét, melyek között szerepel citrom, narancs, csokoládé és mindenfajta déligyümölcs. A külföldi segélycsomagokból más senki nem kaphat.

Ez csupán két kórház, a többiről nem tudunk. Reméljük azonban, hogy a harcok során sérültek majdnem mindegyike megmenthető az életnek.

Vándor Dénes

Özönlik a segítség a világ minden tájáról

Európa legkülönbözőbb részéből jönnek a vöröskeresztes adományok. Ezzel kapcsolatban tájékoztatást kaptunk *Koltai Ferencnétől*, a Magyar Vöröskereszt külügyi osztályának vezetőjétől.

Elmondotta, hogy Romániából kedden két repülőgép érkezett nagy mennyiségű gyógyszerrel és szerdán ugyancsak két repülőgép gyógyszerküldeményt kapunk. Bulgáriából kedden érkezett egy repülőgép és szerdán jön a következő géppel az újabb gyógyszerszállítmány. Lengyelországból ugyancsak két nagy repülőgép egészségügyi felszerelés érkezett meg a Ferihegyi repülőtérre. Romániából egyébként ablaküveget és épületfát is ígértek. Különböző üzemeket felszólított a román Vöröskereszt és az illetékes szervek, hogy sürgősen gondoskodjanak megfelelő mennyiségű üveg- és épületfa szállítmányok összeállításáról, hogy minél hamarabb útnak indíthassák Magyarországra a budapesti harcok során keletkezett károk helyreállításához.

A legtöbb adomány eddig az osztrák Vöröskereszt részéről érkezett: hétfőn négy repülőgéppel, kedden hat repülőgéppel különböző gyógyszerek, élelmiszerek, kórházi ágyak. Az osztrák adomány között igen nagy mennyiséggel szerepel a lakosság egyéni ajándéka. Az osztrák szállítmányokat kísérő küldöttek elmondották, hogy Bécsben a lakosság valósággal ostrom alatt tartotta a Vöröskereszt központját, hogy csokoládé, konzerv, gyógyszer s egyéb ajándékait átnyújthassa a magyar nép részére. A Vöröskereszt-központ körül a rendőrségnek kellett beavatkozni a rend fenntartása érdekében.

Csehszlovákián keresztül tíz vagon gyógyszer, élelmiszer és más szükségleti cikk érkezett a Déli pályaudvarra — a legkülönbözőbb európai országokból összegyűjtve közös szállítmánnyá. Belgiumból szintén egy repülőgép gyógyszer- és élelmiszeradományt kapott a Magyar Vöröskereszt. Angliából huszonnégy repülőgép élelmiszerszállítmányt jeleztek. A gépek jelenleg már Bécsben vannak.

A napokban hazánkba érkezett René Bovey svájci állampolgár, a Nemzetközi Vöröskereszt-szervezet küldötteként. Elmondotta, hogy külön nemzetközi vöröskereszt-bizottság szervezi a Magyarországra irányuló segélyakciót. Ennek sikere érdekében többször tárgyalásokat folytatott a Magyar Vöröskereszt vezetőivel arról, hogy mire volna szükségünk. Vöröskereszt szervezetünk mentőautókat, lisztet, cukrot, gabonát, zsiradékot, konzervált tejet s egyéb konzerveket, valamint épületanyagot kér a Nemzetközi Vöröskereszttől. René Bovey kijelentette, nem ad semmi ígéretet, de amit lehet, megtesznek a magyar nép érdekében.

A külföldről érkezett gyógyszereket folyamatosan átadták és átadják a különböző kórházaknak és szociális intézményeknek. Az élelmiszerek elosztását pedig a Magyar Vöröskereszt végzi a közellátási kormánybiztossággal karöltve.

A kiszabadított Mindszenty Rétságról elindult budai otthonába

Mindszenty József hercegprimást október 30-án, kedden 22,05 órakor a rétsági honvédség egy tiszti alakulata kiszabadította felsőpétényi rabságából, ahol három nap híján egy évet töltött, s ezzel a hercegprímás nyolcéves rabsága véget ért. Szenvedéseinek végetvetett a győzelmes magyar forradalom. Rétság község lakossága elsőnek üdvözölhette a rabságból kiszabadult hercegprimást, akit a nyolcéves fogság sem testileg, sem lelkileg nem tudott megtörni. Az üdvözlésekre az első szava ez volt:

— Fiaim! Ott fogom folytatni, ahol nyolc évvel ezelőtt abba kellett hagynom.

A hercegprímás húsz percet töltött barátai beszélgetésben a rétsági plébánián és főpásztori áldását adta a megjelentekre. Utána elindult budai otthonába.

ANGOL—FRANCIA PARTRASZÁLLÁS VÁRHATÓ EGYIPTOMBAN

Eden brit miniszterelnök kedden a parlamentben bejelentette, hogy *a brit és a francia kormány engedélyt kért az egyiptomi kormánytól arra, hogy angol és francia csapatok ideiglenesen megszálljanak néhány hadászati kulcspozíciót Port-Szaidban, Ismailiában és Szuezben.*

A miniszterelnök közölte, hogy erről Izrael kormányát is értesítették *és felkérték mind Egyiptomot, mind Izraelt, hogy 12 órán belül válaszoljon erre a közlésre.*

Párizsban a francia hadügyminisztérium szóvivője cáfolta azokat az eltterjedt híreket, hogy a francia csapatok máris megkezdték a partraszállást Egyiptomban.

Helyzetjelentés az országból

Szolnok

A városban fegyveres összetűzés, tüntetés nincs. Az üzemekben sorozatos tanácskozásokat tartanak a dolgozók a helyzetről. A koalíciós pártokat újra életre hívták. Az élelmiszer-szállítmányokat folyamatosan küldik Budapestre.

Zalaegerszeg

A megyében helyreállt a rend. Több üzemben megkezdődött a termelő munka. A megyei építőipari vállalat 1200 dolgozója azonban továbbra sem vette fel a munkát és azt követelik, hogy a kormány nyilatkozzék: milyen lépéseket tesz annak érdekében, hogy a szovjet csapatok kivonuljanak. A munkástanácsok a megye gépállomásain is megalakultak és megkezdték tevékenységüket. A megye területéről több helyről érkezett hír, hogy *az erőszakkal összetákolt termelőszövetkezeteket feloszlatják, elszállítják az állatállományt és szétmérik a földeket.* Azokban a közös gazdaságokban azonban, amelyek önkéntes úton jöttek létre, szorgalmasan dolgozik a tagság.

Miskolc

Borsod megyében is rend és nyugalom van. Élelmiszert juttatnak elsősorban a vidéki ipartelepeknek és a városoknak. Miskolcon a sztrájk tovább tart.

A városban egy helyen tartózkodnak kisebb szovjet egységek, amelyek bejelentették, hogy semmiféle fegyveres ellenségeskedést nem kezdenek a város dolgozói ellen.

Hétfőn a bányákban megkezdődött a munka. Ezáltal biztosítani tudják az erőművek szénszükségleteit. A bányákban kedd reggel mintegy 20—25 százalékkal többen vették fel a munkát, mint hétfőn.

Debrecen

A városban és a megye valamennyi községében nyugalom van. Az üzletek nyitva tartanak, az élelmiszer- és gyógyszergyártó üzemek folyamatosan dolgoznak. A többi üzem munkássága azonban ahhoz a feltételhez kötötte a munka felvételét, hogy a szovjet csapatok megkezdik visszavonulásukat támaszpontjaikra.

Szombathely

A megye üzemeiben mindaddig nem veszik fel a munkát, amíg a kormány a nemzeti bizottmány követeléseit nem teljesíti.

Pécs

A városból kedd reggel nagyobb mennyiségű tejtermék indult Budapestre. A pécsiek azt üzenték az autókaravánnal, hogy ha szükség van rá, szívesen küldenek további szállítmányokat is.

Tatabánya

A munkások elkeseredéssel fogadták, hogy a kormány nem válaszolt 16 pontból álló követelésükre. Kifogásolják azt is, hogy a szovjet csapatok kivonulása ilyen lassan halad. Az a tapasztalatuk, hogy az egykori sztálinista vezetők, akiknek egy részét már a Központi Vezetőség is kizárta soraiból, még mindig azon dolgoznak, hogy idegen fegyvereken alapuló hatalmukat visszaszerezzék.

Kaposvár

A Somogy megyei forradalmi nemzeti tanács hétfőn 29 tagú intéző bizottságot választott és 21 pontból álló programot dolgozott ki a Hazafias Népfront és az üzemek, hivatalok dolgozóinak követelései alapján. A legfontosabb követelés a szovjet csapatok legrövidebb időn belüli kivonulása, Magyarország teljes függetlensége és mindenféle katonai szövetségből való azonnali kilépése. *A megyében több termelőszövetkezet feloszlás előtt áll.* Fegyveres összetűzésre nem került sor. A megyében Dombóváron tartózkodnak szovjet csapatok, amelyek parancsnokát küldöttség kereste fel. *A parancsnok elmondotta, hogy a csapat nem avatkozik az ország belügyeibe és nem lőnek sem a magyar katonaságra, sem a polgári lakosságra.*

Szeged

A városban fokozatosan helyreáll a rend. Az államvédelmi hatóság leszerelésével egyidőben szervezik a nemzetőrséget. A forradalmi néptanács sztrájkbizottságot alakított, amely ellenőrzi a munkabeszüntetés megtartását.

Veszprém

A veszprémi forradalmi tanács kedd reggel küldöttséget indított Budapestre, hogy tolmácsolja a kormánynak a veszprémiek követeléseit. Amíg a küldöttség nem hoz kielégítő választ, addig az üzemekben csak részleges munka folyik. Várpalotán teljes a rend. Az iskolákban szerdán meg akarják kezdeni a tanítást.

Megalakult a vasas ifjúsági szervezet és tíz pontba foglalta követeléseit

Vasipari üzemek ifjúmunkásai!

A budapesti vasas üzemek ifjúmunkásainak megbízottai a mai napon a vasas-szakszervezet székházában megalakítottuk a vasipari üzemek ifjúsági szervezetének előkészítő bizottságát.

Az előkészítő bizottság megvitatta a vasas ifjúság követeléseit és azokat az alábbiakban foglalta össze és juttatta el a miniszertanács elnökének.

1. Követeljük, hogy a szovjet csapatok 24 órán belül hagyják el Budapest területét.

2. Követeljük, hogy a szovjet csapatok azonnal kezdjék el az ország területéről kivonulásukat. A kormány azonnal hozzon létre a kivonulás ellenőrzésére bizottságot a munkástanácsok részvételével és a kivonulás üteméről állandóan tájékoztassa a lakosságot.

3. Követeljük a varsói szerződésből Magyarország azonnali kilépését.

4. Követeljük, a most megszervezés alatt álló Nemzetőrség vezetői a néphez hű katonai szakértők legyenek. A középületek őrzését azonnal a Nemzetőrség vegye át.

5. Követeljük, távozzanak a kormányból mindazok, akik a Rákosi-féle klikk szekértolói voltak: Apró Antal, Csergő János, Nagy Józsefné és dr. Molnár Erik, helyettük a néphez hű, hozzáértő munkásokat a kormányba.

6. Követeljük, hogy a kormány azonnal tartóztassa le az elmúlt napok és időszak bűnelért felelősöket. Erről tájékoztassa az ország népét!

7. Követeljük, hogy a kormány azonnal hívja vissza ENSZ-képviselőjét és tegyen nyilatkozatot a magyarországi eseményekről az ENSZ előtt.

8. Követeljük, hogy azonnal bocsássák szabadon, akiket a fegyveres harc alatt elfogtak és ma is fogva tartanak.

9. Követeljük, hogy a rend helyreállításával a kormány azonnal tűzze ki a szabad választás időpontját.

10. Követeljük, hogy a miniszertanács azonnal tájékoztassa a lakosságot az ország valódi gazdasági helyzetéről.

Érezzük a felelősséget, amely ránk hárul, de mi, vasas ifjúmunkások készek vagyunk követeléseink mellett szilárdan kiállni, de egyben elhatároljuk magunkat azoktól, akik hazafias mozgalmunkhoz sodródva, a nép hatalma ellen léptek fel.

Követeléseink alátámasztására elhatároztuk, hogy mindaddig nem veszszük fel a munkát, amíg a kormány e követeléseinkre intézkedést nem hoz.

E program alapján minden vasipari üzemben alakítsák meg a Forradalmi Ifjúmunkások Szervezetét.

Az október 30-i ifjúsági értekezleten részt vettek az alábbi gyárak és üzemek képviselői:

Kábel- és Sodronykötélgyár, Telefongyár, Száll. Ber. Gyára, Nyersolajszivattyú, Orion, Konverta, EMAG, Akkumulátorgyár, Vegyipari Gép- és Radiátor, Egyesült Izzó, Gábor Áron Vasöntöde, Dinamo VIII. Forgógép, Evőeszköz és Acél, Háztartási Evőeszközök, Duclos Bányagép, Gyár- és Gépszer., Kismotor- és Gépgyár, Fémáru- és Szerszám, Kalibergyár, Csavarárugyár, Gh. Dej Hajó,

A Daily Mail tudósítója fejlövést kapott

Az országban dúló harcok alatt több külföldi sajtótudósító érkezett hazánkba. Néhány nappal ezelőtt a *Daily Mail* és a *Daily Express* tudósítói is megjöttek. Vasárnap a »tűzet szüntess« alatt a külföldi újságírók sorrajárták a főváros legsúlyosabb küzdelmeinek színterét. A diplomata-rendszámmal és angol felségjellel ellátott zászlós kocsira a Nyugati pályaudvar előtt szovjet katonák tűzet nyitottak. *Noel Barker,* a *Daily Mail* tudósítója fejlövést kapott. A külföldi újságírót a Vas utcai Balassa János-kórházba szállították.

Klimkó professzor, a kórház igazgató-főorvosa műtétet hajtott végre Barkeren. Sérülése súlyos, de nem életveszélyes.

Soha többé önkényt, elnyomást!

Romok, üszkök, sebek földjén

Az Astoria szállóban

A közel egy hétig dúló harcok során egyik legtöbbet szenvedett környék a Tanács körút és a Rákóczi út kereszteződése. Házak, épületek többször cseréltek gazdát. Hasonló sors érte fővárosunk egyik legszebb szállodáját, az Astoria szállót is.

Szürke falai magán viselik a hatnapos tüzelés nyomait. A Kossuth Lajos utcai front mindegyik emeletén hatalmas lyukak tátonganak. Az ablakok üvegtelenek, a szobák berendezései használhatatlanok. A szálló előcsarnokában, a hallban cserép-, tégla- és üvegtörmelék recseg a lábunk alatt. Az étterem hideg, szélátjárta helyiségében észlelhető némi élet csupán. Itt gyülekezik a szálló személyzete. A csoport közepén Kovács Borisz üzletvezető magyarázza:

— Mindenki segélyt kap. Akinek élelemre van szüksége, az jelentkezzen.

Arra a kérdésünkre, hogy milyen kár érte a szállót, szavak nélkül válaszol. Végigvezet az elpusztult, kiégett, lakhatatlanná vált szobákon.

— Múlt hét kedd éjjelén — kezdi — a tüntetésben elfáradt ifjak nagy csoportja szállta meg az épületet. Nem kértek semmit. Pihenni akartak. Hajnalig csend is volt. Ekkor szovjet páncélosok érkeztek. Átfésülték a szállót és a fiatalság egy részét lefegyverezték. Sokan azonban elrejtőztek. Pár órával a szovjet csapatok megérkezése után az ÁVH egységei is a szállóba értek és a pincétől a padlásig átkutattak mindent.

— A szovjet csapatok — folytatja Kovács üzletvezető — hétfő estig voltak itt. Akkor elvonultak. Végigjártuk a szállót és elénk tárult a most látott szomorú kép. Négymilliós kár, lakhatatlan szobák, leégett bútorok. Legalább három-négy hét szükséges, míg mindent rendbe tudunk hozni. A szálló 145 szobájából talán 45 lakható. Ötven lakhatatlan és a fennmaradó 50 kisebb helyreállítás után szintén »fogadóképes«.

— Leglényegesebb, amit még mondani akarok, hogy a fegyveres fiatalok itt-tartózkodásuk alatt a legfegyelmezettebben, legöntudatosabban viselkedtek. A szállóban nagy értékek, ezüst tálak, ezüst evőeszközök, a vitrinben értékes ékszerek voltak, s egy darab sem hiányzik. Valótlan rágalom volt, hogy banditáknak, fosztogatóknak nevezték őket. Itt mindenre lett volna alkalmuk, mégsem tették meg — fejezte be Kovács Borisz üzletvezető.

Ahogy a sötét szállóból kilépünk a világosságra, hunyorgatunk a napfényben. A pusztulás nyomai azonban még így is jól látszanak. Nagy-nagy összefogás szükséges, hogy a tátongó »sebeket« begyógyítsuk, Reméljük, rövid idő alatt.

A Rákóczi út és a Síp utca sarkán vagyunk. A népszerű volt Guttman-saroknál. A szemben levő oldalon hármas honvédjárőr halad. Beleillenek a békés képbe. Hirtelen lövés dörren. Már csak ketten vannak. A harmadik átlőtt fejjel az úttest porában fekszik. A Guttman-házból jött a lövés. A gyilkos láthatatlan.

Egy perc alatt megváltozik az utca képe. A mellékutcákból a lövés zajára fegyveresek rohannak elő. Vad fegyverropogás kezdődik. Majd nekikezdenek a ház átfésülésének. Fáradságuk eredménytelen.

Telik az idő. Már estébe hajlik. A ház és környéke még mindig fegyveresekkel teli. Közben több család hajléktalanná vált. Szétlőtték lakásukat. A házból végülis hat ÁVH-st hoztak ki — holtan. A gyilkosság, emberek hajléktalanná válása, a rend és béke megsértése szárad lelkükön.

*

A zöldellő pázsit, a lágyan ringó faágak, az Erkel Színház lépcsőin játszó gyerekek mind a békét, nyugalmat mutatják. Folyik a mindennapi élet.

A Budapesti Pártbizottság épülete előtt teherautó fékez. A ponyva alól hízott sertések vége lóg ki. Megkezdődik a lerakodás. A sarki Közért előtt hosszú sor áll. A tekintetek kérdően néznek a hússal telt kocsira. A munka hamar befejeződik, s a kocsi üresen folytatja útját.

Fegyveres csoport közeleg. A sorbanállók elmesélik a gyanús látottakat. Egy állítólag üres pártbizottság részére egy kocsi hús? Felette hihetetlen. A fegyveresek a ház átkutatásához látnak. Bentről lövés dörren. Tűzharc alakul ki. A sarki sorbanállók gyorsan eltűnnek a kapuk alatt.

Erősítés érkezik. A harc órákon át tart. Végül a túlerő győz. S a felkelők a házba nyomulnak. Néhány percre elcsendesedik minden, majd az ablakokon keresztül súlyos papírkötegek repülnek az úttestre. Káderlapok. Felgyújtják.

A harcnak igen sok áldozata van. Az épületet védő államvédelmiekre rázúdult a nép féktelen haragja.

Üllői út, Nagyvárad tér, Kálvin tér

A két-háromnapos eső után kedd reggel derűs napsütés fogad az utcán. Munkába igyekeznek. Az utca csendes, békés.

Az Üllői út felől sem hallatszik semmi. A Rákóczi tértől kezdve mindjobban elszorul az ember szíve. Golyó-ütötte, gránát szakította »sebek« tátonganak a házak falán. Rom, törmelék, kilőtt harckocsi, felfordult villamos mindenütt. A Baross utcánál nagy tömeg. Elkeseredetten, felháborodottan nézik a pusztulást.

— Az ostrom után nem nézett így ki a város. Hol fogunk lakni? Hogy lesz újból lakásom, bútorom? — hallom mindenfelől.

A kép, melyet szemem átfog, valóban minden képzeletet felülmúl. Házak, melyekben egy ép lakás sincs. Házak, melyeknek lakói egy hete pincében élnek és nélkülöznek.

A Baross utcától távolodva az Üllői út felé haladok. Térdig járok a romok, a törmelékek között. A járdán, az úttesten felszakított villamossín, felfordult gépágyú, elégett teherautó és nem utolsósorban halottak. Orosz, magyar vegyesen.

A sarok előtt fegyveresek állnak őrséget. Vigyáznak a rendre. A tulajdonjog megállapítása miatt igazoltatják a járműveket. Mindenhol nagyszámú kíváncsiskodó, nézelődő. Sok szépet nem láthatnak. Itt még borzalmasabb a látvány. A negyed teljesen lakhatatlan. Emberek százai, ezrei váltak hajléktalanná.

A Kilián-laktanya romhalmaz. Falán ép hely nincs. A Körút felé tekintő sarka padlástól pincéig lerombolva. Üvegnélküli ablakok, bútornélküli szobák sivár képe látható. Látszik, hogy alig pár órával korábban, még dörögtek a fegyverek.

A laktanya kapujában egymásután jelennek meg a többnapos harc hősei. Nők, férfiak, fiatalok vegyesen. Bekötözött kezek, átkötött fejek, de arcuk elszántságot, kemény akaratot tükröz.

Az Üllői út, a Nagyvárad tér és a Kálvin tér felé hasonló képet mutat. A pusztulás talán valamivel kisebb. Önkéntelenül adódik a gondolat: ki felelős mindezért. Kinek a lelkén szárad fiaink élete és épületeink romhalmaza. Egy biztos. Felelnie kell érte.

Mennék már, de valami visszavonz. Még egyszer végigjárom az utat. Most már nyugodtabban, tisztábban látok. Felmérhetetlen a pusztulás. Nincs szó, mely kifejezni, elmondani tudná. Talán az, hogy az ország és annak szabadságáért, függetlenségéért vívott küzdelemben csak a cél a fontos.

(vándor)

Mi történt a Köztársaság téren?

A szürke fodros felhők mögül előkúszik a nap. Meleg sugarai végigsimogatják az utca népét. Béke és csend honol mindenütt. A járókelők hosszú sora lepi el a gyalogjárót, az úttestet. Mosolyognak az arcok, ragyognak a szemek. Vége a harcnak! De van, ami még emlékeztet rá. Az úttest közepén hét-nyolc töröttablakú, golyószántotta villamoskocsi áll. Vádló emlékei az elmúlt napoknak.

Munkástanács az ipari tanulók között

Kedd délelőtt az MTH 14. számú intézetének 78 dolgozója közül harmincketten megalakították a dolgozók ideiglenes tanácsát *Mayer József* gyakorlati oktató vezetésével. Az intézet dolgozóinak kívánságát a következő pontokban foglalták össze:

Egyetértenek a forradalmi ifjúság célkitűzéseivel, azokat magukénak vallják. Fontosnak tartják a Rákosi—Gerő-klikket kiszolgáló jelenlegi MTH-vezetők azonnali leváltását. Javasolják, hogy az összes intézetek dolgozóiból alakuljon bizottság, amely vizsgálja felül az intézetek és az MTH vezetőinek eddigi működését és további alkalmasságukat az ipari tanulók képzésére, nevelésére. Szüntessék meg a személyzeti osztályokat és a káderanyagokat semmisítsék meg. Alakuljon meg az MTH-nevelők szabad vitafóruma a Pedagógus Klub keretében, ahol rendszeresen megbeszélhetik az oktatással, a neveléssel és az iparitanulóképzéssel kapcsolatos más problémákat. Írjanak ki pályázatot új MTH-jelvény készítésére.

SZEMTŐL SZEMBEN
Farkas Mihállyal és Vladimirral

Szájról szájra jár a hír: Farkas Mihályt és fiát az ÁVH-sok a börtönben meggyilkolták. Miért? A válasz egyszerű: ne tudjanak beszélni. Ne rántsanak be másokat saját bűnperükbe. Mások szerint Farkasék az ÁVH-sok segítségével megszöktek börtönükből és már valahol nyaralnak. Mi az igazság mindebből?

Mindketten élnek. A mai időben nem könnyen hisz az ember. Így hát meglátogattuk a börtönben Farkasékat. A fogházigazgató fogadott. Azonnal közölte, hogy a börtönben csak elítélt bűnözők tartózkodnak. *A forradalom fiatal hősei közül egy sincs letartóztatásban.*

Lépteink nyomát messze visszhangozza a fogház vaspadlója. A negyedik emeletnél állapodunk meg. A lépcsőtől balra az első magánzárka. *Farkas Vladimir* a lakója. Félrehúzzuk a kukucskálót. *Kövér, kopasz fiatalember tart az ablak felé.* Ránk tekint: szemében gyűlölet. Ilyennek képzelem izzó szemét, mikor emberek százait kínozta halálra. ÁHV-s tiszt volt. Nemrég még rettegve ejtették ki a nevét. S most nyugtalan. A tárgyalását várja.

Kettővel balra újabb magánzárka. *Farkas Mihályé*, a vérengző apáé. Nem kevesebbért felelős, mint Rajk és társai haláláért és sok-sok más ember pusztulásáért. Ő nyugodt. Bordó melegítőjében, svájci sapkával a fején, szemüveggel nem nagyon hasonlít a régi, érdemrendekkel teleaggatott Farkas Mihály honvédelmi miniszterre. Ül a priccsen. Legnagyobb gondja a könyv, melyet olvas. — Nincs mitől félnem — mondja őreinek —, nem követtem el semmit. — Csak a fia miatt ideges. Joggal.

Nyilvános tárgyalást Farkas Mihály és társai perében! — halljuk szerte a városban. Lehetséges ez? Katonai személyek voltak, amikor a bűncselekményeket elkövették. Mit mond erről *Molnár Erik*, az igazságügyminiszter?

— Sokakat megtéveszt a katonai bíróság elnevezése. Úgy gondolják, ez már annyit jelent, zárt tárgyalás. Pedig nem így van. Valamennyi bíróság munkáját egy törvény szabályozza. A bíróságok saját maguk döntenek arról, hogy nyilvános legyen-e a tárgyalás, avagy nem.

— Hangsúlyoznom kell, hogy csupán saját véleményemet mondom. Azt tartanám helyesnek, ha Farkasék bírósági tárgyalása nyilvános lenne. De természetesen erről véglegesen a bíróság dönt.

Az egész magyar nép nyilvános tárgyalást követel. Betekintést akar azokba a szörnyű bűnökbe, amelyeket a párt és a kormány egyes vezetői elkövettek. Jogos követelés!

Nógrádi Gábor

A villamosok megindításához a fiatal harcosok védelmét kérik a munkára kész forgalmi dolgozók

Az előző napokban híre terjedt, hogy a Fővárosi Villamos Vállalat dolgozói készen állnak a megrongált sínek és vezetékek helyreállítására, a kocsik kijavítására és a forgalom megindítására. Olyan közlések is elhangzottak már, hogy talán kedden vagy szerdán egyes vonalakon néhány villamosjárat megkezdi munkáját.

Kedd reggel felkerestük a vállalat Akácfa utcai központját, hogy érdeklődjünk: mi a helyzet. A vezérigazgatót, a főmérnököt nem találtuk benn. Éppen felettes szerveikkel tárgyaltak a tennivalókról. Az irodákban mintegy huszan voltak. Az ügyeletes keserűséggel tájékoztatott bennünket arról, hogy, sajnos, jóformán még semmit sem tehettek a közlekedés megindítása érdekében.

Az irodákban tartózkodó forgalmi irányítók, villamosvezetők szinte egyöntetűen mondják:

— Budapest normális vérkeringésének legfontosabb vérere a villamos. A KÖZÉRT dolgozóihoz hasonlóan, nekünk is sürgősen munkához kell látnunk. Kérjük a fiatal harcosokat, hogy a honvéd-alakulatokhoz hasonlóan most már ők is nyújtsanak segítséget.

Ez a vélemény a fővárosi villamos dolgozói többségének az álláspontját is kifejezi. Különösen fájlalják, hogy Angyalföldön, Újpesten például már azonnal megindulhatna a közlekedés, de a biztonság hiánya miatt egyelőre erre mégsem kerülhet sor. Elég jelentős kár érte Budapest vérkeringési hálózatát. A nehézségek ellenére nagyrészt már sikerült feltérképezni a vonalak helyzetét: hol van sínrongálódás, hol van vezetékszakadás. De mindig újabb és újabb károkról érkeznek jelentések. Először arra gondoltak, hogy talán a leghamarabb a földalattin indulhatna meg a villamos. Ám a helyzet az, hogy a tankoktól több helyen besüppedt a Magyar ifjúság útja. És ezért igen alapos mérnöki felülvizsgálat szükséges a való helyzet felmérésére. Enélkül nem kockáztatható meg a földalatti megindítása.

Informátoraink szerint legalább egy hét, ha nem több, szükséges Budapest közlekedésének teljes helyreállításához. Haladéktalanul munkába kell állni tehát a forgalmi dolgozóknak. Ezt az utasítást várják vezetőiktől, ezt sürgeti a főváros lakossága.

A MI FIAINK...

— Halló Teve, halló Teve! Itt a repülőtér. Halló. Teve, jelentkezzék.

— Halló repülőtér, halló repülőtér, itt Teve! Leszállhatunk?

S a távolból feltűnik a hárommotoros repülőgép. Újságot, pénzt hoztak a városban és a környékben dolgozóknak. Fürge repülőszázados ugrik ki a gépből, átadja a küldeményeket, s mi, civilek vagy hatan arra kérjük, vigyen bennünket vissza Pestre, hozzátartozóinkhoz, mivel már több mint egy hete távol vagyunk.

— A tiszt gondolkozik, hogy a Kecskeméten felrakásra váró 15 mázsa kenyérrel együtt a hat ember súlyát kibírja-e a gép.

— Szálljanak fel!

Korom sötétségben érkeztünk Budaörsre. A főváros csillogott. Igaz, nem a régi fényben, de mégis itthon voltunk. Haza nem mehettünk még, hiszen kijárási tilalom volt. Egy repülős őrmester betessékelt bennünket a laktanyába, ahol a tisztek, a legénység szeretettel fogadott. Kérdések röpködtek, mi újság Pécsett, Kaposvárott, Kecskeméten, mi meg azirántérdeklődtünk: mi újság Budapesten.

— Kérem, fáradjanak az ebédlőbe, a vacsora tálalva van — invitál bennünket egy aprótermetű katona. Majd utána szállásunkra kísér, ahol már jól be is fűtöttek. Reggel meleg kávéval fogadtak. Elbúcsúztunk. Az egyik útitársunk, aki építőmunkás, magunk között ezt mondta: — Látjátok, tizenegy év óta most érzem először igazán, hogy ezek a katonák a mi katonáink, a mi fiaink.

MEGRÁZÓ LÁTVÁNYT

nyújtó gyászos menet. Elöl egy anya, talpig feketében, csak a haja és a kezében levő őszirózsacsokor hófehér. Ezekben a napokban őszült meg, amikor a fiát elvesztette. Jobbról-balról egy-egy fiú támogatja s a hatalmas fekete lobogó szélét lányok viszik. Utána a hatalmas tömeg. S az anya csak megy, esküre emelt ujjakkal szavalja a »Talpra magyar«-t és a fiatalok élén követeli a rendet, a békét. A Parlament elé vonul a gyászoló tömeg, fegyver nélkül, a szó, az igazság fegyverével követelni a vérontás beszüntetését, az oroszok távozását.

Hány és hány anya és menynyi fiatal nevében vonult kedd délután ez a gyászoló menet a Parlament elé. Mind békében, függetlenségben akar élni, dolgozni. Legyen figyelmeztető az anyák és a fiatalok gyásza.

A Tudományos Akadémia nemzeti bizottságának felhívása

A Magyar Tudományos Akadémia nemzeti bizottsága 1956. október 30-án megalakult és magáévá tette a magyar értelmiség forradalmi bizottságának 1956. október 28-i felhívását.

A Magyar Tudományos Akadémia nemzeti bizottsága felhívja a világ tudományos akadémiáit, intézményeit és az egész nemzetközi tudományos közvéleményt: támogassa a magyar nép függetlenségi harcát.

A Magyar Tudományos Akadémia nemzeti bizottsága állást foglal a tudomány igazi szabadsága mellett. A tudóst csakis saját tudományos lelkiismerete irányíthatja. Követeljük, hogy minden tudományos meggyőződést írásban és szóban, egyetemeken, tudományos intézményekben és a nyilvánosság egyéb fórumai előtt szabadon, minden hatalmi korlátozástól, politikai vagy erkölcsi nyomástól mentesen lehessen kifejteni.

Haladéktalanul össze kell hívni a Magyar Tudományos Akadémia közgyűlését. Ez a közgyűlés hivatott arra, hogy rehabilitálja a méltatlanul háttérbe szorított és elnyomott tudósokat és tudományos irányzatokat, s megszabadítsa a magyar tudományt a sztálinista bilincsektől.

A Magyar Tudományos Akadémia nemzeti bizottsága

Munkások! Be a forradalmi nemzetőrségbe!

A MAGYAR VEGYIPARI DOLGOZÓK SZABAD SZAKSZERVEZETE ELNÖKSÉGÉNEK HATÁROZATA

A Magyar Vegyipari Dolgozók Szakszervezete elnöksége egyetért a magyar ifjúság és a dolgozó nép követeléselvel, *szakít a sztálini, Rákosi-féle politikával, mely a szakszervezet szabad tevékenységét is elfojtotta.*

A szakszervezet elnöksége elhatározta, hogy a szakszervezeti munka tartalmát — az önálló, magyar nemzeti politika célkitűzéseinek megfelelően — új alapokra helyezi. Ezzel egyidejűleg a szakszervezet nevét »Magyar Vegyipari Dolgozók Szabad Szakszervezete«-re változtatja.

A szakszervezet harcol a szocialista demokráciáért, a szocializmus építéséért, az *önálló magyar nemzeti* politika megvalósításáért, országunk és más országok közötti egyenjogú kapcsolatok megteremtéséért.

A Magyar Vegyipari Dolgozók Szabad Szakszervezete támogatja a nemzeti kormány intézkedéseit mindaddig, amíg ezek az intézkedések a dolgozók élet- és munkakörülményeire nem hátrányosak. Amennyiben az egyes kormányintézkedések a dolgozók jogaira, élet- és munkakörülményeire sérelmesek, úgy ezen intézkedések ellen fellép és a szervezett dolgozókra, ifjúságra támaszkodva szükség esetén minden eszközzel, ha kell, a sztrájk eszközével is harcol a dolgozók érdekeinek megvédéséért.

A Magyar Vegyipari Dolgozók Szabad Szakszervezete az összes vegyipari dolgozók nevében követeli:

1. A szovjet csapatok kivonását Budapest területéről, majd az egész országból.

2. Követeljük, hogy a vegyipari dolgozók szakszervezetének parlamenti képviselője legyen.

3. Intézményes anyagi támogatást kell nyújtani a tragikus harcok rokkantjainak és az elesettek családjainak. Az intézményes anyagi támogatáson kívül a szakszervezet rendkívüli segélyeket folyósítson a karosultaknak.

4. A dolgozók élet- és munkakörülményeit érintő kormányintézkedések, rendeletek kiadása kizárólag csak a szakszervezetünk előzetes bevonásával és egyetértésével történhet.

5. Bérrendezést kell végrehajtani: a 800,— Ft-ig terjedő béreket 15%-kal, az 1500,— Ft-ig terjedő béreket 10%-kal kell azonnali hatállyal felemelni. A magas fizetéseket havi 3500,— Ft-ban kell maximálni. A bauxitbányákban dolgozók részére a földalatti pótlékot külön kell számfejteni. Ezzel egyidejűleg biztosítani kell a bauxitbányászok részére is a szénjárandóságot.

6. Általánosságban meg kell szüntetni a normákat, kivéve azokban az üzemekben, amelyekben a dolgozók, illetve a munkástanácsok azok megtartását kívánják.

7. A 4%-os gyermekletiségi adót azonnal el kell törölni.

8. Fel kell emelni az alacsony nyugdíjakat, figyelembe véve a munkában eltöltött éveket és ezzel egyidejűleg az egészségre ártalmas munkakörökben dolgozók nyugdíjkorhatárát csökkenteni kell.

9. Növelni kell a családi pótlékot olyképpen, hogy alapvetően javítsuk a többgyermekes családok anyagi helyzetét.

10. Nagymértékben ki kell szélesíteni az állami, szövetkezeti és a magánkezdeményezésből folytatott lakásépítkezéseket. Széleskörű társadalmi mozgalmat kell szervezni a lakások sorozatos építésére.

11. Vissza kell állítani a védőétel és egészségügyi pótszabadság juttatását az 1953. év előtti állapotoknak megfelelően. A munka- és védőruha juttatását a munkástanácsok és az üb-k hatáskörébe kell utalni.

12. Mindazon üzemeknél, ahol a munkástanács és az üb. szükségesnek és indokoltnak tartja, be kell vezetni az 5 napos munkahetet, heti 48 órás munkaidővel. Az egészségre ártalmas munkaköröknél pedig folyamatosan át kell térni a heti 40 órás munkahétre, keresetcsökkenés nélkül. — Az ipari balesetek és ipari megbetegedéstől munkaképtelenné vált dolgozóknak a felgyógyulásuk idejéig 100%-os táppénzt kell folyósítani.

A Magyar Vegyipari Dolgozók Szabad Szakszervezete elnöksége szükségesnek tartja és felkéri a vegyipari dolgozókat, hogy közjdenek a rend helyreállításáért, a munka megindításáért, mert ezt kötvetően tudjuk követeléseinket maradéktalanul megvalósítani.

Budapest, 1956. október 30.

A Magyar Vegyipari Dolgozók Szabad Szakszervezetének elnöksége

A magyar egészségügy irányítását szakemberek végezzék

Az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének kibővített elnöksége a következőket határozta el:

Csatlakozik a magyar értelmiség forradalmi bizottságának felhívásához és magáévá teszi követeléseit.

Megvalósítja nevében és ténykedésében a szakszervezet teljes szabadságát.

A magyar egészségügy színvonalának emelése érdekében követeljük, hogy mind az állami egészségügyi, mind a szakszervezeti vezető funkciókból azonnal távolítsák el azokat, akik szolgai módon kiszolgálták az elmúlt évek bűnös politikáját.

Az egész magyar egészségügy irányítását szakemberek — orvosok, gyógyszerészek — végezzék.

Minden szinten be kell vonni a munkában és harcban hősiesen helytállt ifjúság képviselőit.

A legrövidebb időn belül a kórházi, intézeti, gyógyszertári tanácsok küldötteiből alakuljon meg az a testület, amely létrehozza a szakszervezet ideiglenes budapesti vezetését.

A vezetés dolgozza ki azokat a követeléseket, amelyek alapján az egészségügyi ellátás és az egészségügyi dolgozók megkapják kellően megbecsült helyüket a kibontakozó új magyar társadalomban.

Felhívjuk a magyar egészségügyi intézmények dolgozóit, hogy hozzák létre a kórházi, intézeti, gyógyszertári tanácsokat.

A kibővített elnökség nevében:

Dr. Andriska József, a gyógyszerész szakcsoport elnöke

Dr. Farkas Károly, az Uzsoki utcai kórház igazgatója

Dr. Ferenc Gábor, a Bakách téri kórház igazgatója

Dr. Horváth Boldizsár, a *János kórház igazgatója*

Dr. Szabó Zoltán, szakszervezeti elnök.

Hírek a VII. kerületből

Megalakult kerületünk — a VII. kerület — Forradalmi Tanácsa. Ma délután a tanácsháza előtt a lakosok között ingyen-élelmiszert osztottak. Falusi barátaink jóvoltából kezdetnek mindenesetre jó oldaláról mutatkozott be a Forradalmi Tanács. A szervezetebb ellátás érdekében elhatározták, hogy a vidékről nagy mennyiségben érkezett élelmiszert szerdától kezdve a lakóbizottságok bevonásával házanként osztják el.

NÉPSZAVA

A magyar szabad szakszervezetek lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest VII., Rákóczi út 54

Telefon: 224–815 224–819

Athenaeum Nyomda Fv Soproni Béla

ELUTAZTAK OLIMPIKONJAINK MELBOURNE-BE

Prágából vagy Bécsből repülőgépen folytatják az utat

Az őszi színekben pompázó Margitsziget kietlen sétányain sietős léptek alatt zizegnek a rozsdavörös falevelek. A Nagyszálló felé igyekeznek többen is. Amint a cél felé közeledünk, megelevenedik a táj. Ismerős arcok bukkannak elénk. Olimpikonok. Családi körben ülnek a kellemes őszi napsütésben, vagy sétálnak a szálló körül. Elérkezett a búcsú pillanata.

— *Azt hiszem, nem lesz szükségünk majd arra a mentségre, hogy forradalmi napokat éltünk át az elutazás előtt* — nyújtja kezét *Kárpáti Rudolf* kardvívó világbajnokunk, amikor beszáll az olimpiai öt karikával feldíszített modern Ikarus 55-ös autóbuszba. — *Megnyerjük a csapatbajnokságot is és az egyéni győzelmet is kiharcoljuk. Kovács Pali, Gerevich, vagy én... valamelyikünknek csak sikerül.*

Jönnek egymás után a vívók. Ők a legpontosabbak. Ők a legkénylemesebbek. Ezért sietnek, hogy jó helyeket foglaljanak.

— *Igérem, hogy a párbajtőr csapat dobogón lesz* — mondja *Rerrich Béla.* — *Sőt az egyénibe is beleszólunk. A három első helyre az olasz Edoardo Mangiarottit és Pellegrinot, valamint Sákovicsot tippelem.*

Sákovics — bár ott áll — nem szól hozzá, csak mosolyog. De legalább nem tiltakozik. Ez is biztató.

Időnként ijedtség-hullámok csapnak át a készülődőkön.

— *Hol van Csermák?* — kérdezik többen is.

— *Takács Attilát nem láttátok?* — megint mások.

Ezek az ijedelmek azonban hamar elmúlnak. *Csermák* borotválkozik, *Takács* pedig késik. Olyannyira, hogy ez a két versenyző végülis külön kocsin megy a többi után.

— *Majd az olimpiai emlékvényre jobban fogunk sietni* — békítgeti az elégedetlenkedőket *Csermák.* — *Hiszen a túlvilágról jöttem... Többen már meg is sirattak.*

Az autóbusz-karaván a Nagyszálló dolgozóinak, pincérek, portások és szakácsok lelkes hadának búcsúztatása közben gördül el a szálló bejárata elől. Irány a budaörsi vasútállomás.

— *Az ilyen nehéz kezdet jó előjelnek számít mindig* — jegyzi meg *Hatlaczky,* a kajakozó. — *Most már kezdek én is bízni a sikerben.*

— *Te beszélsz igy* — vágnak rá többen is egyezerre. — *Hiszen bennetek van minden reménységünk. Idáig hencegtetek, hogy majd a kajakozók és a cenusok megmutatják...*

Farkas Imre, a fiatal *Farkas—Hunits* cenu-kettős tagja halkan jegyzi meg a mellette ülő *Hédernek:*

— *Könnyen beszélnek Papp Laciék, de mi először vesszünk részt olimpián. Pedig de jó lenne győzni. Hiszen a lehetőség is megvan rá, csak ez az egy hét kiesés ne bosszúlja meg magát.*

Az autobuszban ülő olimpikonokat mindenütt felismeri az utcai közönség. Megállnak, szinte sorfalat alkotnak a fővárostól egészen ki Budaörsig és kipirult arccal integetnek, kiabálnak:

— *Győzzetek ti is!*

Háromszor annyi idő alatt, mint egyébként szükséges, megérkezik a társaság a vasútállomásra. Pillanatok alatt megrohamozzák a már bennálló szerelvényeket és helyezkednek. Hja, Prágáig elég hosszú lesz az út.

— *Azt se bánnám, ha guggolni kellene egészen Melbourne-ig, csak tudnám, hogy megint olimpiai bajnok lehetek* — jelenti ki *Szőke Kati* édesanyjának. — *A 4x100-as váltónkban nagyon bízom.*

A hangulatot váratlan meglepetés rontja el. Nem megy a vonat. Hiába ígérte meg előző nap, sőt még aznap reggel is a vasutigazgatóság, a vasutas dolgozók, a mozdonyvezetők, a kalauzok, a fűtők más véleményen vannak.

— *Amíg ki nem vívtuk mindazt, amiért fiatalságunk annyi vért ontott, addig egy tapodtat se mozdulunk!*

Nincs ellenvetés. De a sportolók nem is erőszakolják nagyon a vasutasokat. Egyetértenek velük. Ők is szeretnék valahogy megmutatni, hogy együttérznek az egész magyar néppel. Igy csak fogadkoznak:

— *Megnyerjük az olimpiai bajnokságot* — fordul az egyik vasutas felé *Markovits Kálmán,* a vízilabdacsapat tagja. — *Igaz ugyan, hogy a jugoszlávok és a szovjetek nagyon erősek, de azért megverjük őket.*

Amikor kiderül, hogy *Iharos* egészen biztosan nem utazik, néhányan megjegyzik:

— *Talán nekünk sem kellene most elutazni...*

A többiek azonban annál inkább akarnak utazni.

— *Mi úgy tudunk hazáinknak dicsőséget szerezni, ha az olimpián a múlthoz méltóan képviseljük a piros-fehér-zöld színeket* — mondja határozott hangon *Dömölky Lídia.* — *Minél több győzelmet kell aratnunk.*

Gyarmati Olga csendben ül — már az autóbuszban. Mert időközben az egész társaság, minden csomaggal együtt, visszaköltözködik az autóbuszokba.

— *Ez a harmadik olimpiai bajnokságom* — mondja szinte maga elé. — *Ha sikerül 6 méter 10 fölé ugranom, akkor már jó helyezésre számíthatok.*

Vigh Erzsébet, a gerelyvetőnő is számokban gondolkozik:

— *A győzelemhez, érzésem szerint 53 méter kell. Annyit pedig az edzéseken mindig dobtam. Talán sikerül Melbourne-ben — versenyen is.*

Megindul az autóbusz visszafelé. Irány Komárom. S ha szabad az út, akkor Prága. Ha nem, hát Hegyeshalom és Bécs. S azután repülőgépen: Melbourne!

Jó utat! Sok szerencsét! És sikert!

Vándor Kálmán

Kik az olimpiai csapat új tagjai

A sportolókkal és szakvezetőkkel kibővült magyar olimpiai csapat tagjai közül **Slák és Gerlach** súlyugró. A két fiatal versenyző az elmúlt nemzetközi időben több komoly sikert ért el és jó szereplésükre az olimpián is számítani lehet. Edzőjük, **Papp Bálint** is velük megy.

Úszóutánpótlásunk egyik legnagyobb ígérete a fiatal **Dobay,** aki idén már 57,2 másodperces időt is úszott 100 méteren. Állandó fejlődésben van és nem kizárt, hogy Melbourne-ben kiemelkedő eredményt ér el. **Gróf Ödön** úszóedző, **Magyar László** (talán egyetlen igazi olimpiai reménységünk) és **Pajor Éva** edzője, úszósportunk egyik legkiválóbb fiatal oktatója.

Az atléták csoportját **Krasznai Sándor** gerelyvető bajnokunk, aki legutóbb 77 méteren felülí dobásával a világhíres finn gerelyvetőket győzte le, **Földessy Ödön** távolugró Európa-bajnokunk és **Somogyi János** volt világcsúcstartó gyalogló bajnokunk, valamint **Sümek Ferenc,** több válogatott atlétának edzője bővít.

Zimonyi Róbert, az Európa-bajnokságon második helyen végzett Kinizsi »négyesnek« a kormányosa. Az ő jelenlétével lehetővé válik, hogy négy magyar evezős még egy olimpiai versenyen, a kormányos négyesben is elindulhasson.

A felsorolt versenyzők és edzők kivétel nélkül már korábban megérdemelték volna, hogy az olimpiai csapatba beválogassák őket.

IHAROS: Nem vállalom!

A magyar olimpiai csapat elutazása előtti utolsó pillanatban mint a bomba vágódott a sportolók közé a hír: *Iharos lemondott!*

A magyar atlétika büszkeségének és első számú olimpiai bajnokjelöltjének a távolmaradását a hivatalos körökben igyekeztek titokban tartani. Érdeklődésünkre kitérő válaszokat adtak. Az igazságot azonban még ilyen esetben sem lehet elhallgatni. A budaörsi pályaudvaron végérvényesen kiderült, hogy Iharos nem utazik Melbourne-be.

A váratlan és meglepő hír után felkerestük *Iharos Sándort* lakásán. A kitűnő versenyző a következőkkel indokolja meg lemondását:

— *Nem vállalom az olimpián való szereplést, mert úgy érzem, hogy formán kívül vagyok. Miután lelkiismeretesen nem igérhetem azt, hogy a várakozásnak megfelelően szerepelek, az utazást inkább lemondtam. Azt a hatalmas dollárösszeget, amelybe a kiküldetésem került volna, fordítsák inkább külföldi orvosságokra, a szabadságharcban megsebesült honfitársaim életének megmentésére.*

Ezek szerint tehát az olimpiai győzelmi remények száma tovább csökkent. *Iharos* állásponját azonban becsüljük és példának állítjuk a magyar sport jelenlegi vezetői elé.

Az állami gazdaságok forradalmi bizottsága Nagy Imre mellett

Az Állami Gazdaságok Minisztériumában megalakult az ideiglenes Nemzeti Forradalmi Bizottmány. A bizottmányt a forradalom célkitűzéseit magukévá tevő összminisztériumi dolgozók választották meg. A bizottmány *Nagy Imréhez,* a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának elnökéhez az alábbi nyilatkozatot juttatta el:

»Az Állami Gazdaságok Minisztériuma ideiglenes Nemzeti Forradalmi Bizottmánya a miniszterium dolgozói nevében elfogadja és támogatja a nemescélú forradalmi erők követeléseként és bizalmából a kormány élére került Nagy Imrét és kormánynyilatkozatát az alábbi főbb célkitűzések kiegészítésével, illetve módosításával:

1. A szovjet csapatokat és a tanácsadókat hazánkból haladéktalanul hívják vissza.

2. A kormányból távolítsa el azokat a személyeket, akik a sztalinizálás munkájában való részvételükkel elvesztették a nép bizalmát, mert a nép érdekei ellen cselekedtek.

3. A volt Államvédelmi Hatóság tagjainak ne adjanak lehetőséget arra, hogy az újonnan alakult rendőrségben és karhatalmi szervekben, vagy a népgazdaság egyéb területein folytathassák népellenes, restaurációs munkájukat.

4. A magyar kormány az ENSZ-ből és szervezeteiből hívja vissza a jelenleg idegen zsoldban álló hazaáruló képviselőit és Magyarország képviseletét olyanokra bízzák, akik a forradalom eredményeként kialakuló független, új Magyarországot vallják hazájuknak.

5. A Rádió és egyéb hírközlő szervek adásaikban mindenről az igazat mondják meg, ne vezessenek bennünket tovább félre.«

Kérjük az állami gazdaságok munkástanácsait, hogy a forradalom nemes célkitűzéseinek szellemében védjék meg népi, nemzeti vagyonunkat, biztosítsák azoknak a munkáknak elvégzését, amelyek a független, új Magyarország népének több kenyerét biztosítják.

Budapest, 1956. október 30.

az Állami Gazdaságok Minisztériuma ideiglenes Nemzeti Forradalmi Bizottmánya

TILTAKOZUNK!

A függetlenségi forradalom legnehezebb napjaiban, amikor fiatal barátaink és a munkásság színe-java vérzett és életét áldozta a hazáért, a rádió hullámain olyan kijelentéseket tett Szepesi György bemondó a sportolók nevében, amely a magyar olimpiai csapat jogos felháborodását váltotta ki.

Néhány órával az olimpiára való indulás előtt ezúton jelentjük ki, hogy azonosítjuk magunkat teljes mértékben a magyar nemzet forradalmi megmozdulásával — hiszen közülünk is többen voltak, akik aktívan részt vettek a szabadság kivívásában.

Elítéljük Szepesi György nevünkben tett felháborító nyilatkozatát.

Igérjük, hogy az olimpiai játékokon a nemzeti forradalom áldozatai által megszentelt szellemben fogunk küzdeni a magyar nemzet dicsőségéért. A magyar csapat Kossuth-cimerrel és gyászkarszalaggal vonul fel az olimpián.

A magyar olimpiai csapat sportolói
113 aláírás

Dicsőség a demokratikus felkelés hőseinek!